

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tujdežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
 Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
 Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Gospodskih ulicah št. 12.
 Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vašatyja zadnji govor.

Mladočeški poslanec dr. Vašaty je mož brezozirne resnicoljubnosti in s tega stališča soditi nam je tudi njega zadnji veliki govor, s katerim je tako silno razdražil naših oficijskih in nemško-liberalnih politikov žive. Senzacijonalni ta govor dal bi se tudi s podatki o razmerah na Slovenskem popolnit, potem bi bil šele celotna, pristna, po naravi posnetna slika, toda z ozirom na tiskovnega zakona drakonična določila se ne upamo s svojimi opomnjami na dan in zato bodo le na kratko podali čitateljem jedro tega, kar je govoril neustrašeni Vašaty.

Pravosodnega ministra zadnji budgetni govor o jezikovnih naredbah, veljavnih na Češkem — rekel je Vašaty — so bile zgolj puhle fraze, kar dokazuje preteklost pa tudi sedanjost. Tudi pravo krone češke priznavalo se je že večkrat slovesno, a objavljenje teh priznanj zmatra se za hudodelstvo, za žaljenje Velečanstva, to je pa le mogoče za vlogo sedanjega pravosodnega ministra, kajti Čehi so pred pisanimi zakoni sedaj brezpravni.

Tudi sedanjega pravosodnega ministra prednik ni bil nič boljši. Svoječasno povabil ga je bil češki klub, da mu poroča o svojem delovanju kot minister in zastopnik čeških interesov. Govoril je bil nekaj o svojem „delovanju“ in to je vzbudilo v klubu splošno, nezadržljivo veselost, tako da je nekdo celo uprašal ministra-rojaka, je li resnično občno mnenje, da on svoje ministersko pero le jedenkrat na mesec zamoči v uradno svoje črnilo, — samo tedaj, kadar podpiše pobotuico za svojo plačo. Od tedaj se minister-rojak ni več pokazal v češkem klubu. Kot minister-rojak ni storil Pražák za Čehi ničesar, a kot pravosodni minister gledal je molčé, da so se kršili zakoni, imel je celo pogum zagovarjati tako kršenje in zato zmatrali bi češki rodoljubi za nekako koncesijo, da pošlje ministarski predsednik barona Pražaka tja, od koder ga je bil poklical, mesto njega pa nastavi vestnega patrijota, kateri bode dostenjno zastopal pravice naroda češkega.

Pred kratkim šel je v pokoj predsednik najvišjega sodišča Schmerling in oficijski in neoficijski židovski listi slavili so ga pri tej priliki na

vso moč. Kako upravičeno je bilo to hvalisanje, vidi se iz tega, da so se za časa Schmerlingovega predsedovanja godile notorične protizakonitosti in storjene prisige se niso spominiali niti Schmerling, niti sodniki. Za časa njegovega predsedovanja odbole so pri neki priliki vse tri inštanče dotično češko ulogo in najvišje sodišče utemeljilo je svojo razsodbo tako-le: Pritožitelj upira se v svoji pritožbi na druge instance razsodbo, pisano v nemškem jeziku; pritožitelj umeje torej nemški jezik, ker se je pritožil proti nemški razsodbi in — zato je pritožbo njegovo odbiti. Iz tega pa sledi za češki narod nauk: Nič nemški, nič nemški in trikrat nič nemški! Cesarski patentov, sodnega reda, celo prisige sodnikove ni upošteval Schmerling, centralist in sovražnik naroda češkega, in zato nimajo Čehi nikakega zaupanja v najvišje sodišče, dokler bodo ondu narodno nenasitni možje zvonec nosili.

Češki narod vé, da je samo v Pragi, samo na Češkem mesto, kjer mu je iskati svoje pravo. Pravosodni minister obluboval je sicer že marsikaj, a ker je samo teoretski izobražen, praktičnega znanja pa nima nikakega, je to za Čehske še slabše, kajti sedaj upliva razen od prednika prevzete nedobrobita do želja naroda češkega še praktična neskušenost.

Vašaty govoril je nadalje kako obširno in temeljito o punktacijah, dokazal nezakonitost ministerjalne pogodbe z due 3. februarja 1890 in, popisuječ sedanje razmere, tožil, da so Čehi v umetno ustvarjenem območju nemškega jezika tujci in da se jim slabše godi, nego mej Culukafri. Svetlo pravo, jednakopravnost, eskamotovala se je z jednim jedinim ukazom in levica terja celo naravnost, da naj vlada zasebni dogovor bolj spoštuje nego zakon. To zahteva tudi mož, ki hrepeni po ministerjem fotelji — Bog varuj narode avstrijske takega božičnega darila. Pravosodni minister je s svojimi punktacijskimi ukazi prekršil zakon in imel pri njih izdaji hudoben namen. Ko so izšli ti ukazi, se je predsednik Praškega nadsodišča Temnitschka jokal veselja. — Ministra treba bi bilo deti na zatoženo klop. Moralno sedi že davno ondu, akopram ni dovolj Čehov, kateri bi tak predlog podpirali.

Na jugu in na severu dela vlada v zvezi z Nemci proti Slovanom. Vlada dela pour le roi de Prusse. Današnjo situacijo karakterizirajo najbolje besede Plenerjeve, govorjene l. 1889. Tedaj rekel je ta mož: „Sedanja politika avstrijska je v vsej Evropi predmet pomilovanja in zloradosti, in vsak razsoden človek pravi: Tako slabo, kakor se vlada sedaj v Avstriji, se ni vladalo nikdar in to bode na stalno škodo države“.

Da, na stalno škodo države bode, če že ne bode konca zatiranju zvestih in državi udanih narodov. Agresivna nestrpnost Nemcev pa rase od dne do dné. Narod češki postal je v svoji domovini brezpraven in zato zaslubi naša takozvana pravna država tisto kritiko, katero je izrekel o propadajočem Rimu Jugurtha: O urbem venalem, mox perituram, si emptorem invenerit.

Govor poslanca dr. Gregorčiča

v 79. seji državnega zbora dné 4. decembra 1891.
 (Dalje.)

Primeri se, da kdo v trafiki tega ne dobi, kar zahteva, ali zato, ker zahteva mnogo komadov dotične stvari, recimo 30 pisemskih znakov ali dopisnic, ali pa zato, ker hoče plačati z bakrenimi novci.

Kje drugod bi rekli, da je to smešno ali pa neumuo, v Gorici pa ni to nič nenavadnega. Državne uprave dolžnost je pa, da to obrani, da spomni trafeke na prevzete dolžnosti, da ne bodo Slovenci primorani, ako hočejo kaj poslati v bližnjo, povsem slovansko okolico, posluževati se pri tem italijanskih tiskovin.

Brzjavna postaja v Gorici ni namenjena samo za mesto, kjer je 7000 Slovencev, nego tudi za okolico, ki je, izvzemši kraj Ločnik, izključno slovenska in kjer je mnogo trgovine s sadjem in drugimi južnimi prideiki. Vzlic temu nastavljen je pri tem uradu samo jeden uradnik, kateri je zmožen slovenskega jezika. Pred kratkim nastavljeni sta bili dve telegrafistinji, katerih nobena ne zna ni besede slovenske in za te službe se ni razpisal konkurs; je-li sta zmožni nemškega jezika, tega ne vem. Po tem takem seveda se ni čuditi, da se odpravljajo pokvarjene brzjavke. (Čuje! na desni.) Goriški

LISTEK.

Kneginja Ligovska.

(Odlomek romana M. J. Lermontova, poslov. Vrbanov.)
 (Dalje.)

Pečorin je sel. Z očmi je hitro ogledal sobo, vse se mu je zdelo nekako čudno. Ko bi ga usoda zanesla kdaj na perzijskega šaha dvor, bi se gotovo prej privadil nego bi se tukaj.

Na prvi pogled bil bi starki prisodil šestdeset let, četudi je v resnici bila mnogo mlajša. Razne tuge so zgrbile njeno postavo, posušile njeno kožo, ki je sedaj po barvi bila podobna staremu pergamentu. Modrikaste žile so se videle na njenih čistih rokah, obraz jej je bil zgrbančen. Vsa njena življenska moč zbrala se je, kakor se je videlo, v njenih očeh, iz katerih je sijala nenavadna dobroželjnost in nerušljiv mir. Pečorin ni vedel, kako bi začel razgovor in je zatorej začel prelistovati knjigo, ki je ležala na mizi. On nikakor ni misil na knjigo, ali čuden naslov je obrnil na njo njegovo pozornost: *Kako si lahko zmirom bogat in srečen*. Spisal N. N. Moskva. Tiskal J. G. Glazunov. Cena 25 kopejk. Pečorin se je zasmehljal.

Ta knjižica je kakor prazen loterijski listek bila rezki izraz sanjarij, praznih nad, praznih, nesrečnih prizadevanj, da bi zboljšali žalostno stanje. Starka je opazila smehljaj in rekla:

— Prosila sem sina, da mi preskrbi to knjigo, ko sem čitala naznanilo v časopisih. V njej pa ni ničesa.

„Jaz mislim, da nobega knjiga ne more človeka naučiti biti srečen. O, ko bi bila sreča znanost — ali je vse kaj družega, odgovoril je Pečorin.“

— Seveda — odgovorila je starka — utaplajoči se še prijema za bilko. Mi nesmo zmirom bili v takem stanju, kakor sedaj. Moj mož je bil poljski plemenitnik v ruski službi. V dolgi tožbi zgubil je večji del svojega premoženja, kar je pa nam ostalo, smo pa zgubili v poslednji vojni. Moj sin — nadaljevala je z nekim ponosom — ima sedaj dobro mesto in dobro plačo.

Po kratkem molčanju je uprašala:

— Vi ste gotovo prišli k mojemu sinu po kakem opravku? Morda bode vam dolgčas čakati, če je vam prav, pa povejte meni, mu budem že izporočila.

„Meni je naročil knez Ligovski“, odgovoril je Pečorin: „da bi poprosil vašega sina, da blagovoljno

pride k njemu. Knez ima tožbo, katero ima sedaj v rokah nekda gospod Krasinski. Prosim vas, izročite mu kneževu adreso. Jako mi bodete ustregli, če pregovorite sina, da pride h knezu jutri zvečer; jaz sam bodem tam“.

Pečorin je napisal naslov, poslovil se in odšel. Ta trenotek odprle so se duri, in zagledal je človeka visoke postave. Pogledala sta drug družega, njijine oči so se srečale in vsak je stopil za korak nazaj. Sovražna čuvstva pokazala so se obema na obrazih, začudenje je zaprlo obema usta.

„Milostlji gospod, povedati vam moram, da mi ni bilo znano, da ste vi gospod Krasinski, drugače ne bi imel sreče sniti se z vami. Po kaj sem prišel, povedala bode že vam vaša mati.“

Razšla sta se, ne da bi se bila poslovila. Pečorin je odšel. Silno ga je vznemirilo, da je usoda slučajno nanesla, da je v Krasinskem spoznal uradnika, katerega je skoro povozil pred nekaterimi dnevi in s katerimi je imel afero v gledališču.

V tem je pa Krasinski, katerega ni nič manj osupil ta sestanek, sel na stol proti svoji materi, podprt glavo z roko in zamislil se. Ko mu je mati pojasnila, kaj je naročil Pečorin, se je prizadevala mu dokazati, kako ugodno bi bilo, ko bi se ou po-

list javil je o svojem času, da je bilo neki v kratki brzojavki 13 pomot. (Čujte! na desni.) Urednik določnega lista prosil je nekoč v brzojavni urad, naj se mu telegram, katerega pričakuje, pošle v tiskarno. Službojoči urednik zmajeval je nevajno z rameni, mahal z rokami okrog sebe menda v znak, da ne umeje slovenske prošnje in ostrom glasom zaukal slugi: "Čujte, uprašajte tega-le, kaj da hoče." Ako kdo cesarskega urednika slovenski ogovori, nazivlajo ga s "ta le". To so lepe razmere! Urednik moral je svojo prošnjo izreči slugi, ki se je dosti prijazne obnašal, kakor njegov predstojnik. Dotični gospod urednik pritožil se je zaradi tega na c. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo v Trstu; odgovora pa še do današnjega dne ni dobil. Take pritožbe gredo vse ad acta.

Še huje nego temu uredniku godi se pa ljudem, ki se ne morejo porazumeti z uredniki in so primorani prositi druge ljudi posredovanja. (Čujte! na desni.) Primerilo se je, da je neki trgovec s krompirjem dobil kot posredovalca svojega konkrenta, katerega ni poznal, in le-ta mu je sestavil brzojavko, ki se je glasila ravno nasprotno od tega, kar je hotel mož javiti svojemu kupovalcu. (Čujte! na desni.) Visoka zbornica! To se pravi norčevati se iz interesov davkoplačevalcev, to je pa le mogoče, ako nastavljeni uredniki niso sposobni za svojo službo. Prosim torej Njega ekscelenco gospoda ministra, da zahteva od vseh urednikov zuanja dotičnih deželnih jezikov in da nikogar ne imenuje definitivnim in da nikogar ne pomakne v višji čin, ako tega zuanja ne dokaže. Ako bi se Njega ekscelanca držal tega načela, potem bi bilo v nekaterih letih konec tem pritožbam (Dobro! na desni), zakaj kruh, katerega reže država, je tako dober in sladak, da se ljudje zaradi njega ne uče samo češki in madjarski, nego celo slovenski. (Dobro! na desni.) Toda zahtevati je treba in resno zahtevati.

Tudi c. kr. poštno-hranilnični urad v Gorici se ni posebno dobro zapomnil določil državnega osnovnega zakona o jezikovni ravnopravnosti avstrijskih narodov pri uradih in v javnem življenju. Dne 28. m. m. prišel je slovenski trgovec v Gorici v ta urad s poštno-hranilno ulogo in prosil pouka o "clearing"-poslovanju, ker bi kot trgovec rad prispolil tej skupini. "Jaz Vas ne umejem, ako kaj želite, pride pozneje," odgovoril je službojoči urednik. Ne vem, kaj bi rekli gospodje z one (leve strani), da bi v lastni njih domovini ravnala cesarska oblastva na tak način ž njimi. Slovenski davkoplačevalci pa mora na svojih tleh vse to pretrpeti, ako se pa pritoži, potem je hujščak in denuncijant. (Čujte! na desni.)

Istotako se godi tudi pri vožnji pošti. Ni še mesec dñij tega, da je neki posestnik iz Ajdovščine prosil pri pošti v Gorici vožnega lista v svojo domovino občino, torej v popolno slovensk okraj. Urednik ni umel njegove prošnje, in poklical slugo, da posreduje. Tudi sluga ni umel prisiljevega jezika. Poklicali so torej še neko tretjo osebo in vsi trije so naposled venderle uganili, in poštni urednik spisal je vožnji listek, seveda na italijanski tiskovini. Dotični posestnik ni hotel vsprejeti tega vožnjega listka in zahteval slovenskega, ker se pelje v svojo domovino, ki je povsem slovenska. Na to

tegnil za kneza. Izrekla je začudenje svoje, da mu Pečorin ni sam pojasnil stvari; kar nakrat je pa Krasinski skočil s svojega mesta — vesela misel je ozarila mu obraz — udaril je ob mizo in zaklical: Da, vse, kako pojdem k temu knezu? Potem je pa hodil s počasnimi koraki po sobi in nekaj sam seboj govoril. Starka, ki je vidno že bila vajena takega sinovega vedenja, ga je gledala brez začudenja. Nazadnje je zopet sel, vzdihnil in pogledal mater tako, kakor bi želel, da zopet začne razgovor. Starka ga je razumela.

— No, Stanislav — rekla je — ali kmalu dobiš nagrado? Denarjev je nam že malo ostalo.

— Ne vem, odgovoril je jecljaje.

— Ti gotovo ne znaš ustreči načelniku oddelka — nadaljevala je — on tebe vedno odriva; tudi zate mora priti čas; če ne bodeš iskal pri ljudeh, te tudi Bog ne bode poiskal.

Bridko čuvstvo bilo je brati na lepem obrazu Stanislavovem. Odgovoril je z zamolklim glasom:

— Mati, vi bi radi, da bi žrtval za vas že značaj. Sicer bi pa po tolikih žrtvah, ki sem jih že doprinesel, to bila le kaplja v morji.

(Dalje prih.)

uničil je poštni urednik italijanski listek, vzel slovenski blanket in ga popisal — italijanski.

Istotako se godi pri vožnji pošti po Soški dolini, porabljajo se sicer časih tiskovine z nemškim in slovenskim besedilom, toda popisujejo se vedno le nemški ali pa italijanski.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 16. decembra.

Državni zbor.

Včerajšnja seja državnega zbora bila je dosti krajsa nego dosedanje, kajti oglasilo se je primeroma le malo govornikov. Tako po seji zbral se je proračunski odsek, da zvrši končno redakcijo finančnega zakona. Državni zbor razpravljal bode o finančnem zakonu v sredo in bržkone bode dognan do petka. Tudi gospodsko zbornico sklicala boda vlada še pred Božičem, da se posvetuje in da pritrdi od zbornice sklenjenemu proračunu za leto 1892, a Najvišje potrdilo objavilo bi se po praznikih.

Iz mlaðočeškega kluba.

Mlaðočeški državni poslanec dr. Masaryk nastopil je v mestni skupini Pisek kot kandidat na mesto dežel. poslanca dr. Mokryja. Nekateri listi poročajo, da je radikalna frakcija mlaðočeškega kluba zoper to kandidaturo in da bode proti prof. Masaryku postavila svojega posebnega kandidata. — Ravno tisti listi javljajo tudi, da je bil veliki govor izvrstnega mlaðočeškega poslanca dr. Vašatyja tudi zadnji njegov govor, ker Vašaty baje namenja odložiti svoj državuozborski mandat. Upamo, da se bode uresničila ta vest, kajti Vašaty je najpogumnejši govornik v državni zbornici in bi ga vsi zatrani Slovani močno pogrešali.

Hrvatski deželni zbor.

V hrvatskem saboru stavljal je poslanec baron Rukavina, pristaš stranke prava, interpelacijo do bana, v kateri je uprašal, s čim misli ban zajamčiti svobodo bodočih volitev. V svojem govoru, v katerem je utemeljil interpelacijo, izjavil se je Rukavina, da bode odstopil s političnega pozorišča. Apostrofiral je bana, kateri bode pokoren Njega Velečanstu ne pa sluga Madjarov ter izrekel za svojo načelo, da gre s tistim, kdor gre proti Nemcem, in da je proti tistem, kdor je za Nemce. Ban skušal je osmešiti Rukavino, kar se mu pa ni posrečilo, osmešil je le samega sebe. Tudi konkretnih pritožb Rukavinhov vladnem pritisku na volilce ni mogel ban ovreči.

Vnajme države.

Iz Srbije.

Dne 20. t. m. vršile se bodo v vse Srbiji občinske volitve, in kakor vse kaže, zmagali bodo z ogromno večino radikalci. — "Narodni Dnevnik" javlja, da se bavi vlada z uprašanjem, bi-li ne kazalo razpustiti skupščino, kajti najradikalnejši meji radikalci nameravajo v zvezi z drugimi opozicijskimi strankami ovreči sedanje vlado, s katero nikakor niso zadovoljni. Ti nezadovoljni elementi, kateri vodi Rajko Tajšić, sklicali bodo pred sestankom skupščine, bržkone začetkom meseca januarja, shod stranke v Kragujevac, kjer se bode odločilo v bodoči taktiki te frakcije.

Ruska sodba o trgovinski pogodbi.

Ruski listi govoré o novih trgovinskih pogodbah med Avstrijo, Nemčijo, Belgijo, Italijo in Švicijo, kako previdno, nekateri, kakor zvlado v ozki zvezi stojeti "Journal de St Péterbourg" naznanih so to brez komentara, samo "Novoje Vremja" pravi, da je tem pogodbam glavni namen, zbrati za slučaj vojske vse sile na dveh straneh in — to se tudi nam vidi.

Bismarck in trgovinske pogodbe.

Tista stranka nemških agrarcev, katera se protivi novim trgovinskim pogodbam, postavlja posebno rada kneza Bismarcka v prvo vrsto in nekdanji kancelar je tudi že energično se izrekel, da ne odobrava teh pogodb. Nekaj časa se je govorilo, da bode prišel Bismarck sam v državni zbor pobijat pogodbe, a zdaj si je vso stvar premislil in ostane doma. Govoreč z nekim žurnalistom izjavil se je Bismarck tudi precej rezko o znanem izreku cesarja Viljema "Suprema lex regis voluntas" in izjavil, da je protivnik vsakeršnemu absolutizmu.

Dopisi.

Iz Ljubljane 13. decembra. [Izv. dop.] Čuli smo, da so podčastniki domačega pešpolka baron Kuhn št. 17 z dovoljenjem gospoda polkovnika viteza Gariboldija ustanovili novo podčastniško društvo, kateremu je naloga, prirejati podčastnikom v prostih urah prijetnih zabav in pospeševati njih izobraženje.

Za prvo in najpotrebnejšo stvar zmatralo je društvo ustanoviti že davno potrebno knjižnico, katera bi služila podčastnikom kot sredstvo večji izomiki ter bi pospeševala patriotsko in tovaršjsko mišljenje. Zajedno pa bi knjižnica dala vsakomur priliko, da si osvoji za bodoči stan potrebnega znanja. Dotacija knjižnice z drugimi poučuimi in za-

bavnimi knjigami primorano je podčastniško društvo sedaj se prepustiti radodarnosti dobrotnikov in pospešiteljev dobrega namena. — Avstrijsko vojstvo je že pred leti nameravalo ustanoviti knjižnice za moštvo, toda žal, da se je ta ideja do sedaj uresničila le pri posadniških kaznilnicah. Brezvomno so temu uzrok denarne razmere. Da le-ta ideja ni še popolnoma zaspala, je gotovo, kajti pogosto se razdelujejo patriotske knjige in vojaške pesmi mej vojaštvu. Slednji čas razposlalo je c. in kr. vojno ministerstvo knjigo "Oče Radetzky" v obilnem številu in naše vojaštvu jo čita z velikim veseljem.

Podčastniku je neobhodno potrebno, da razširi in popolni svoje znanje, da bode po dokončanem dvanajstletnem službovanju sposobni za svoj prihodnji stan, in to je potrebno tembolj, ker se od dosluženih podčastnikov zahteva ven in ven več zmožnostij. V večjih posadkah ima podčastnik priložnost naučiti se marsikaj koristnega, ker lahko brez posebnih stroškov obiskuje različne večerne kurze, kar v Ljubljani seveda ni mogoče. — Podčastniki poprijeli so se torej misli, ustanoviti posebno društvo. To je vse hvale vredna toda težavna naloga, kajti za knjižnico treba je izdati marsikater novčič, in podčastniku je to le v dolgem in dolgem času mogoče. Namen podčastniškega društva, sezati v prvi vrsti po najvažnejših in najpotrebnejših kojigab, je brezvomno dober, toda knjižnica, ki nima posebne izbire, ni mikavna. Častitati moramo podčastnikom, da so se poprijeli te hvalevredne ideje in prepričani smo, da bodo tudi tukaj pokazali svojo neumornost, kakor so jo kazali vsekdar bodi si v mirnem času ali o vojni. Čitatelje našega lista in prijatelje naših vojakov pa opozljamo, da pomorejo temu podjetju podčastnikov kolikor le mogoče, in sicer zlasti s podaritvijo knjig, kajti s tem storó nekaj za sinove našega rodu, za naše Kunevec, ki so svoji domovini vsekdar branili čast in slavo.

Prijatelj novemu društvu.

Prešernova slavnost akademičnega društva "Triglav"-a v Gradci.

(Dalje.)

Prijetno iznenadenje je pa pričakovalo navzočega g. dr. B. Ipvaca v prihodnji točki: Šabovi transpoziciji Gustav Ipvčevega "Mraka". Ta pesem se je na Slovenskem tako udomačila, da jo smemo po pravici štetiti mej najpričobljenejše naše pesni. Posebno srečna je bila tedaj misel "Mrak" prirediti za tamburico, instrument, ki je, rekel bi ustvarjen za glasbene proizvode te vrste. Kdaj je kdaj slišal proizvajati na tamburici Jenkovo "Strunam", pritrdi mi gotovo. In Šabovo transpozicijo za tamburico moramo imenovati srečno. V jednem pogledu našel je mladi, nadpolni komponist vse boljše strani instrumenta in porabil je je tudi srečno pri svojem prvem delu te vrste. Tako je imitacija harpe v drugem delu pesni kaj srečna in berdetu se čudovito prikleta oponašanje zvona. Svojo zmožnost pa je pokazal gosp. Šab v postludiju, ki je kar najsrcenejše pogojen. V refleksiji združuje glavne motive pesni zanesi nas skladatelj nekako v višje sfere vetrov: v hladnem večernem mraku in pod opetovanim harpeginjam bugarije in votlo iz daljine donečim donom večernega zvona zamrejo v dalji, liki strune Eolove harpe, nežni glasovi milih biserinic. Tako je bila ta točka nekako častna točka celega večera in da so jo umeli vrli naši tamburaši pod vodstvom drd. med. gosp. H. Šukljeja tako precizno prednašati, to štetni jim je vsekako v veliko čast. Točka ponavljala se je seveda. — Na občno zahtevanje dodal je vrli naš tamburaški zbor več lepih komadov, mej drugim rislutno poputnicu zagrebškega "Kola" s svojim značajnim oponašanjem vojaških bobnov, ki je vzbudila najburnejše odobranje.

Po vsem slovenskem svetu slovečega Vilharjevega "Mornarja" pel je gosp. Štuhec prav lepo, še bolj pa se je razvil krepki, lepo doneči bariton solistov v prihodnji točki, ki jo je dodal tudi iz Vilharja, v pesni "Pitaš dušo". Gosp. Štuhec pel je tako izrazito. Jedna glavnih prednosti njegovega petja pa je lehkota in neprisiljenost, s katero pojde in s katere je tudi zadnji dosegel burem aplaus.

V Havlasovi "Davoriji na Kosovu" nastopil je zopet naš gudalački zbor. Tužnih jugoslovenskih motivov polna češka skladba glasi se kaj polno s spremljevanjem glasovirja — katero je iz prijaznosti prevzel poznati igralec na glasovirji, Srb g. Mirko Bersa. — Nehote zavede nas pesen s tužno glasečo

se prvo vijolino in karakterističnim kontrabasom, ponavljajočim ritme domačega kola na Kosovsko bojišče mej mano palih junakov in slika nam v duhu tužne dni zadnje srbske slave. I ta zbor vodil je gospod Kuhar z znano spretnostjo in eleganco.

Nedvedov dični zbor „Ljubezen in spomlad“ zaključil je dostojo ves jako srečno sestavljeni program.

Po tej zadnji točki prečital je tajnik akademičnega društva „Triglava“ došle brzjavne in pismene pozdrave. Bilo jih je kaj dosti od akademičnih, brašnih in sokolskih društev, od imenitnikov slovenskih, nekdanjih in sedanjih nenanovočnih Triglavjanov. S posebnim naudušenjem bil je vsprijet brzjav Mariborskih Slovenskih in oni maloruskega dijaškega društva „Soyuz“-a v Črnicah, s katerim smo že davno v duševni zvezi. (Konec prih.)

Domače stvari.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je doposlala 2. decembra t. l. gospa Kotnikova, mati umrlega Frana Kotnika mlaj., njega volilo naši družbi, ki se glasi po testamentni odločbi na 1000 gld. ter iznaša danes vsled odbitih pristojbin in interesov 866 gld. 27 kr. — Častiti rodbini pokojnikovi se je poslala posebna vodstvena zahvala; napominani čin v korist naši družbi pa naj ostane zabeležen v naši kroniki v stalni spomin mladega slovenskega rodu Ijuba. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Vabilo na Sokolov družbinski večer) v četrtek 17. decembra 1891 v dvorani Ljubljanske čitalnice, pri katerem nastopi prvkrat Sokolski tamburaški zbor (12 članov „Sokola“), s prijaznim sodelovanjem okteta „pevskega kluba“ in 15 telovadcev „Sokola Ljubljanskega“. Vspored: 1. Knobloch: Sokolska, za tamburico priredil Janko Macak. 2. Farkaš: Vienac hrvatskih pesmi, tamburaški zbor. 3. B. Ipavec: Da te ljubim, poje oktet, tenor-solo g. Pavšek. 4. Skroup: Kje dom je moj? Za tamburico priredil J. Macak. 5. Nedved: Pozdrav Bledu, poje oktet, bariton-solo Jos. Noll. 6. Necke: Božični glasovi, valček za tamburico priredil Jos. Noll. 7. Nove skupine, izvaja 15 telovadcev „Sokola“, zložila brata Benčan in Vernik. 8. Proste telovadne vaje, izvajajo telovadci „Sokola“, spremlja tamburaški zbor. 9. C. Mašek: Strunam, poje oktet. 10. Kolo, narodno-hrvatsko iz Slavonije, tamburaški zbor. 11. Lichtenegger-Farkaš: Lepa naša domovina, tamburaški zbor. 12. C. Mašek: Lahko noč, poje oktet. 13. Dekleva-Abram: Potpourri slovenskih narodnih pesmij, tamburaški zbor. 14. Jenko-Katkič: Naprek, tamburaški zbor. Ustopnina za člane „Sokola“ po 30 kr. Za vse druge goste po 60 kr. za osebo. V dvorani bodo pogrnjene mize. Začetek ob 8. uri zvečer. Reditelja brata Josip Noll, Pavel Skalé. K mnogobrojnej udeležbi vabi najljudneje odbor „Sokola“.

(Naš rojak g. Josip Karol Trtnik) sklenil je včeraj sijajno pogodbo z ravnateljstvom opore v Brežini na tri leta. Prvo leto določenih ima v plačo, pri le trikratnem nastopu na mesec, 7000 mark, v drugem 13.500 in v tretjem 16.500. Tako dokončal je krasno vstrajne in uspešne svoje uke. Predno odide na jesen bodočega leta na svoje mesto, gostoval bode spomladi še po nekaterih večjih gledaliških odrih po Nemčiji v vajo. Naš rojak je junaški tenor in njegov glas ga usposoblja, da bode dobro uspeval tudi na velikem odru Bremskem.

(Stalni mestni zdravstveni svet) zboroval je v petek dn. 11. t. m. pod načelništvom dr. vit. Bleiweisa. Udeležili so se ga skoraj vsi člani. Mestni fizik poročal je o sedanjem zdravstvenem stanju, ki je precej ugodno, kajti mortaliteta znižala se je v primeri z lanskim letom za 81 odstotkov, morbiteta pa je ostala ista. Na dnevnem redu bilo je nadalje uprašanje, kaj je storiti proti razširjajočim se ošpicam in sklenilo se je, nasvetovati mestnemu šolskemu svetu, naj se takoj zapro oni razredi ljudskih šol, v katerih je zbolela večja množica šolarjev. O kanalizaciji nove deželne bolnišnice in o načinu odvajanja vode — po betoniranem kanalu v Ljubljanico ali pa v betoniranih grebeničnih jamah — poročal je načelnik. Po živahnih in obširnih debati sklenilo se je nasvetovati občinskemu svetu sledeče: Dovoliti je deželi, da se po uzorno betoniranem kanalu odvaja voda iz bolnišničnih poslopij, kabinje, kopeli in perišnice v Ljubljanico a le pod pogojem, da se vsa voda poprej

temeljito desinficira, v kanal tedaj staka le očiščena. Odpadki in voda iz mrtvašnice nabira naj se v pravilno izdelanih grebeničnih jamah. — Dalje poročal je mestni fizik o raznih nedostatkih v takojšnjih lekarolah z ozirom na prodajo tajnih zdravil, tekočin in krogljic, ki se ne izdelujejo po zdravniških predpisih in katerih cene so silno pretirane. Sklenilo se je, še nadalje pozvedavati o takih lekarniških proizvodih potem pa skupno razglasiti njih pravo vrednost in tako opozoriti občinstvo na ta tajna in neopravičeno draga zdravila. — Različni predlogi o potrebnih večji snažnosti v mestu predložili se bodo magistratu, da jih čim prej izvrši.

(Glas iz občinstva.) Na novi cesti, vodeči od igrišča na Tržaško cesto k novim hišam kranjske stavbene družbe, še zdaj ni ne jedne svetilke, vzlič temu, da stanuje v omenjenih hišah do 200 oseb in več kakor trideset otrok. Vsi ti prebivalci morajo po tej ulici hoditi in ker je kanal že zdavno gotov, bi bil pač že čas, da se naredi potrebne svetilke. — Tudi drug nedostatek, kateri je uprav neodpustljiv, bodi pri tej priliki omenjen. V Ljubljani je okoli 80 novih hiš, katere nimajo številk. Da je to proti jasnemu besedilu zakona, pač ni treba še posebe naglašati. Nekatere teh hiš stope že več let. Opozarjajoč prisotne faktorje na ta nedostatek, prosimo uljudno, da se na novih tablicah za te hiše naredi samo slovenski napis, in upamo, da se bude ta prošnja uvažila.

(Hripa) pokazala se je tudi v Ljubljani, kar ni čuda pri pustem, meglenem in vlažnem vremenu, katero imamo že precej dolgo časa. Danes na primer imamo ves dan zopet prav gosto meglo, ki se razprostira po mestu.

(Cirkus Sidoli.) Predstave, katere prireja ta družba v jahalnici na Tržaški cesti, so vedno slabo obiskane, akopram so res jako dobre in vse pohvale vredne. Gimnastiki so uprav izborni, konji so dobro dresirani, slon te družbe pa je itak že star znanec naše mladine.

(Redek slučaj.) Prihodajo leto je prestopno le to in ima torej mesec februarij 29 dñj in pust je letos ravno 29 dan. Tako je bilo zadujkrat leta 1808 in bode še le zopet 1960.

(Dolenjsko pevsko društvo v Novem mestu) imelo bode dne 19. t. m. v „Narodnem domu“ zvečer ob 8. uri svoj občni zbor s sledenim vsporedom: 1. Poročilo sedanjega obora. 2. Volitev predsednika 3. Volitev odbora. 4. Volitev revizorja blagajne. 5. Slučajnosti.

(Najvišje darilo.) Nj. Veleč. cesar daroval je za prebivalce v Trbiži na Koroškem, katerim je bila povodenj po leti največ škode storila, 1000 gld. iz svoje zasebne blagajnice.

(„Popotnik“,) glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“, ima v štev. 23. nastopno vsebino: 1. O nalogi šolskega vrta. — 2. Vzgojni pomen otroške igre. — 3. Prirodopisni pouk v jednorazrednicah. — 4. Doneski k zgodovini naših šol. — 5. Društveni vestnik. — 6. Dopisi in druge vesti. — 7. Listek upravnosti. — 8. Natečaji.

(Na smrt obsojen) je bil pri porotni sodbi v Celji Martin Lah, posestnik v Jurovcah v Majšperški župniji. Nesrečni mož ubil je iz jeze dne 25. oktobra svojega tasta, Št. Šalamuna, ker ga je le-ta tožil za 824 gld. Sploh pa so bile žalostne razmere v njegovi domači hiši. Ne zna se, če dobi najvišje pomiloščenje.

(„Tržaški Sokol“) napravi to zimo še nastopne zabave: 31. decembra t. l. „Silvestrov večer“. 23. januvarja 1892. 1. „Plesni venček“, 1. in 20. februarja „Zabave“, 1. marca „Maskarado.“

(Bralni oddelek „Tržaškega podpornega in bialnega društva“) napreduje prav lepo. Za majhen mesečni prinos (20 kr., odnosno 30 kr.) se lahko čita vsak dan do 10. ure zvečer v društvenih prostorih raznovrstne časopise in knjige, katere se izposojojo tudi na dom. Upiše se lahko vsak značajen Slovenec, če tudi ni član podpornega oddelka. Članovi se vsprejemajo vsak dan od 7. ure zvečer naprej.

(Veselica vrlega pevskega društva „Adrija“) v Barkovljah pretekli praznik privabilo je prav obilo občinstva in je bilo došlo mnogo domoljubov iz Trsta in iz okolice. Pevski program izvrševali so društveniki prav povoljno. Novi tamburaški zbor, katerega člani so večinoma delavci domačini, obnesel se je prav dobro in je občinstvo odlikovalo pevce in tamburaše z obilium

in burnim aplavzom. Mlada deklica, bivša gojenka otroškega vrta v Rojanu, deklamovala je prav dobro. V igri „Jaz nesem Italijanka“ so posebno pohvaliti gospici Kobalovo in Kramarjevo in gospode Janša, Sulčič, Ivočič in Skalovič. Čula se je želja, da bi se igra kmalu ponovila.

(Legar) je razsajal zadnje dni v Goriški okolici posebno v Št. Maverskem vikarijatu in umrl je več mladih deklet. Tudi iz drugih krajev na Goriškem naznajo se posamični slučaji.

(Komers v proslavo isteriske zmage,) ki so ga priredili združeni slovenski in hrvatski visokošoleci na Dunaju, izvršil se je prav sijajno. Navzočih je bilo nad 300 oseb, mej njimi mnogo drž. poslancev slovenskih, hrvatskih, mladočeških in maloruskega. Govorili so dr. Engel, dr. Lang, dr. Ferjančič, Hribar Ivan, dr. Laginja, Spinčič, dr. Frank itd., katerih govor so bili naudušeno vsprijeti. Pevci in tamburaši izvrševali so prav pohvalno muzikalni del zabave. Mej dijaki bilo je navzočih tudi nekoliko Bošnjakov muhamadanov, ki se zavajajo slovanske svoje narodnosti. Po končanem koncertu spremili so dijaki nekatere poslanke domov.

(Sličice iz Kranjske.) Češka pisateljica Gabrijela Preissova je izdala v knjigi „Ideal“ šest črtic iz slovenskih logov pod naslovom „Silhouette s Kranjske“. Jedno od teh prinaša tudi zadnji „Vienac“ v hrvaškem prevodu.

(Jugoslovanska akademija v Zagrebu.) Bivši profesor na univerzi conte Kosta Vojnović, ki je bil nedavno umirovljen, voljen je tajnikom jugoslovanske akademije.

(Posestvo Pakrac na Hrvatskem) iz Kendlerjeve konkurenze mase kupila je neka belgijska družba za 880.000 gld.

(Staroslovenščino) in glagolsko pismo začel je učiti profesor Denunzio na papeškem zavodu sv. Apolinara v Rimu. Sv. oče papež ustanovil je tudi v vatikanski knjižnici mesto pisarja za slovanske jezike.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 14. decembra. Kralj Aleksander posestil bode prihodnjo spomlad sultana. Po naročilu regentsva naznani je poslanec Gruič to visoki porti.

Sofija 14. decembra. Knez Ferdinand namerava baje preustrojiti bolgarsko vojsko po nemškem vzgledu. Bolgarski častniki bi šli v to svrhu v kako nemško vojaško akademijo. Konjiščvo bi se znižalo, pehota in topničarji pa pomnožili.

Draždane 14. decembra. Princ Georg padel danes, ko je jezdil na sprehod, s konja ter si zlomil levo ključnico.

Berolin 14. decembra. „Wolfow bureau“ poroča iz Sofije: Ker je bolgarska vlada odbila pismeno zahtevo francoskega zastopnika, da se iztiranemu žurnalistu Chadourne-u dovoli vrniti se v Bolgarijo, naznani je francoski zastopnik, da so diplomatične zveze z Bolgarijo pretrgane.

Dunaj 15. decembra. Buletin o zdravju nadvojvode Sigismunda: V jutro bolnikovo stanje še vedno skrajno vznemirajoče in nevarno.

Dunaj 15. decembra. Nadvojvoda Sigismund umrl danes opoludne.

Rio Janeiro 15. decembra. Reuterjevo poročilo: Včeraj začel se v San Paolu upor, ki ima svrhu odstraniti guvernerja.

Razne vesti.

(Onavada kraljanih glav mej govorjenjem) poroča Pariški „Figaro“ nastopne podrobnosti: cesar Viljem vleče prav energično svoje brke, kralj Umberto jih nežno gladi, ruski car seza z roko preko sredine glave, princ Walšečki namičuje z levim očesom, princ Edvard, njegov brat, polaga prst na obrahek, khedive egiptski premikuje levo nogo sem ter tja.

(Ljudska predavanja.) Ogerski trgovski minister Baros sklical je za dan 3. januvarja bodočega leta veliko konferenco, ki se bode posvetovala o sredstvih, kako bi se dala prirejati popoludanska nedeljska predavanja za tovarniško in komercijelno službujoče osobje.

(Več bavarških tovarn) za izdelovanje stekla za zrcala ustavilo bode z novim letom delo za dva meseca, ker nedostaje naroci.

(Hripa mej konji.) V Welsu začela se je hripa mej konji posebno tudi v dragonski vojašnici. Mnogo konj pobrala je že ta bolezna v mestu in tudi v okolici.

Listnica uredništva:

Vsem gg. dopisnikom, ki so nam doposlali razne dopise, izrekamo srčno hvalo, ob jednem pa jih prosimo, naj blagovolijo potrpeti. Obilica gradiva ne dopušča nam, da bi vsem mogli ustreći tako hitro, kakor želimo. Prijava bodo dopise, kakor hitro nam bodo mogoče.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek
ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatljica zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatljic samo 2 gld. (81—152)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijne srečke 12. decembra.

V Trstu: 12, 22, 4, 81, 25.
V Linci: 83, 54, 55, 11, 12.

Tujci:

14. decembra.

Pri **Malti**: Friedman, Traun & Dunaja. — Weiss iz Bele peči. — Hofman iz Prage. — Kochler iz Solino-grada.

Pri **Sloenu**: Čuden iz Trbovelj. — Cambiagio, Farnini iz Trsta. — Spitz iz Pečuha. — Holand, Arnstein iz Dunaja. — Arko iz Zagreba. — Lapajne iz Idrije. — Utitz iz Prage. — Lambert iz Inomosta. — Bettlheim, Eisler iz Vel. Kaniže.

Pri **Južnem kolodvoru**: Kohlmeier iz Opatije.

Pri **bavarskem dvoru**: Geržina iz Št. Petra.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močnina v mm.
14. dec.	7. zjutraj	726·9 mm.	6·0° C	sl. vzh.	obl.	0 00 mm.
	2. popol.	726·4 mm.	8·6° C	sl. zah.	jasno	
	9. zvečer	729·6 mm.	3·0° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 5·9°, za 6·9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 15. decembra t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 92·45	—	gld. 92·95
Srebrna renta	92·10	—	91·95
Zlata renta	108·75	—	109·15
5% marčna renta	102·25	—	102·30
Akcije narodne banke	1008—	—	1008—
Kreditne akcije	283·50	—	283·75
London	117·90	—	117·85
Srebro	—	—	—
Napol.	9·36	—	9·36 1/2
C. kr. cekini	5·60	—	5·61
Nemške marke	57·97 1/2	—	57·97 1/2
4% državne srečke iz 1. 1854	250 gld.	134 gld.	50 kr.
Državne srečke iz 1. 1864	100 "	179	—
Ogerska zlata renta 4%	105	—	25
Ogerska papirna renta 5%	101	—	25
Dunava reg. srečke 4%	100 gld.	121	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	—	25
Kreditne srečke	100 gld.	185	25
Rudolfove srečke	10 "	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120 "	152	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	219 "	—	—

Janez Jax, Ljubljana.
Tovarniška zaloge (987-9)
šivalnih strojev.
Ceniki, kdor jih želi, pošiljajo se frankovano in brezplačno,

Za Božič in Novo leto

priporoča

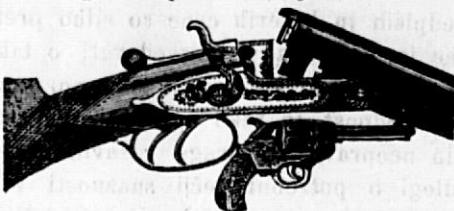
vizitnice in vošilne karte

„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revolverje ter vse lovskie priprave, patronce ter drugo streličivo po najnižjih cenah. — Puške so vse prekušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamenovane z znamko tega zavoda. (175—80)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki posiljajo se brezplačno.

Spretne agente

vsprejme pod ugodnimi pogoji in s stalno plačo dobro znania in v Avstriji razširjena zavarovalnica za življenje. — Ponudbe, v katerih je navesti reference, posiljajo naj se upravištvu tega lista. (1008—12)

Javna dražba.

Pri ekonomatu tukajšnjega c. kr. finančnega ravnateljstva prodajalo se bode dne 29. decembra 1891. I.

ob 10. uri dopoludne okolu 1000 kilogramov

skart-papirja

proti takojšnjemu plačilu. (1080)

Ljubljana, dne 15. decembra 1891.

Veliki krah!

Vsled amerikanskih carinskih razmer kupil sem vso zaloge neke velike, slavoznane

tovarne ogrinjač

za izredno nizko ceno in prodajam po neverjetno nizki ceni

gld. 1.40

debelo, gorko in nepoškodljivo ogrinjačo, katere koli barve, s krasnim obrokom in s prami, poldrug meter dolgo in poldrig meter široko.

Podviza naj se torej vsak, da naroči, dokler je še kaj v zalogi, kajti vsakih 100 let se ponudi taka prilika le jedenkrat. — Dobiva se proti gotovemu plačilu ali po povzetji pri znani pošteni firmi

Jožef Chyba, razpošiljalnica na Dunaji. (1068—8)

Mejnarodna

PANORAMA

v Ljubljani

na Kongresnem trgu v „Tonhalle“.

Odprtva vsak dan od 2. ure popoludne do 9. ure zvečer. — Ob nedeljah in praznikih od 10. do 12. ure dopoludne in od 2. ure popoludne do 9. ure zvečer.

Ustopnina za osebo 20 kr. 6 ustopnic se dobi za 90 kr. Otroci 10 kr.

Od nedelje dne 13. t. m. do uštete srede dne 16. t. m.:

X. serija: (986—25)

Švica in Montblank.

Oklic!! Na vse čitatelje!

Pooblaščen sem, da spravim blago hitro v denar, prodati 1000 komadov jako elegantnih, dobro idočih in na sekunde regulovanih

Washingtonovih remontoir-ur

zgol proti povrnitvi carine, troškov in poštne, torej za vsako ceno. Proti povzetji gld. 2.60 dobi vsakdo to prekrasno remontoir-uro s kristalnim ploščatim stekлом in mehanjeno pripravo za kazala, katero je navijati brez ključa.

Kdor hoče kupiti dobro, ceno in jako solidno remontoir-uro in to za neverjetno nizko ceno

gld. 2.60

naj se podviza, da jo naroči čim prej mogoče, dokler je še kaj v zalogi, kajti tako prilika se ponudi redkokdaj. — Dobiva se po povzetji od firme

Jožef Chyba, razpošiljalnica na Dunaji. (1068—3)

KAROL TILL

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Pisni papir in zavitki v kasetah in zavojih. Četrtnica ali osmerka z naglavnimi okraski ali napisimi. Visitnice, litografovane ali tiskane (najbolj moderna oblika). Vsakovrstne potrebščine za pisarnice ali pisalne mize: podlage za pisanie, tintniki, podstavki za držala, obtežniki, ravniki, svinili zvitki, pečatila iz proževine, svinili kartoni itd. itd. Trgovske knjige, kopirne knjige, beležnice, glavne knjige, ozke strazze, folijo knjige, kvart-knjige, kazala, upisne ali povzetne knjige, knjige beležnice, beležnice za perilo. Ljudski koledarji, pisni in stenski koledarji, koledarji za beležke, koledarji z listki in za listnice, žepni in denarnični koledarji, patentovani stebrični koledarji, dijaški koledarji in skladni koledarji v veliki izberi. (456—27)

V „Narodni Tiskarni“

se dobivajo:

Dijaški koledar za leto 1891/92.

Cena 80 kr., po pošti 85 kr.

Skladni koledar (Block) za leto 1892.

Cena 50 kr., po pošti 60 kr.

Stenski koledar za leto 1892.

Cena 25 kr., po pošti 28 kr.

V četrtek dne 17. decembra

izideta

I. in II. zvezek

Levstikovih zbranih spisov.

Urédl

Frančišek Levec.

Levstikovi zbrani spisi obsezali bodo pet zvezkov, in sicer:

I. zvezek: Pesni. — Ode in elegije. — Sonetje. — Romance, balade in legende. — Tolmač.

II. zvezek obsega: Otročje igre v pésencah. — Različne poezije. — Jéža na Parnás. — Ljudski Glas. — Kraljedvorski rokopis. — Tolmač.

III. zvezek bode obsezal: Povesti in potopise.

IV. zvezek: Kritike in znanstvene razprave.

V. zvezek: Doneske k slovenskemu jezikosluju.

Cena vsem mehko vezanim zvezkom je v naročevaljni 10 gld. 50 kr., v platno vezani stanejo 13 gld. 50 kr., v pol francoski vezbi 14 gld. 50 kr., v pol usnjeni prekrasni vezbi 15 gld. 50 kr.

(1079—1)

Naroča se pri založništvu:

Ign. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
v Ljubljani.